

Fővárosi Ítéltábla,
mint másodfokú közösségi védjegy bíróság
8.Pf.20.336/2012/4.

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Dr. László Áron Márk ügyvéd) által képviselt felperes neve(...) felperesnek a Tóth és Esztergomi Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: Dr. Tóth Balázs ügyvéd) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen védjegy bitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. november 25. napján kelt, 1.P.24.157/2011/3. számú ítélete ellen az alperes 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperesnek járó elsőfokú perköltség összegét 438 000 (Négyszázharmincnyolcezer) forintra leszállítja, egyebekben helyben hagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül a felperesnek 150 000 (Százötvenezer) forint másodfokú perköltséget megfizetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú közösségi védjegy bírósággént eljáró Fővárosi Bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy 2009. április 30-tól 2011. november 25-ig a royalcaninbolt.hu domain nevet, 2011. augusztus 4-től 2011. november 25-ig a felperesi védjeggyel azonos kialakítású megjelölést és a „Royal Canin viszonteladói bolt” kereskedelmi nevet, 2009. április 30-tól 2011. augusztus 4-ig a „Royal Canin Bolt” kereskedelmi nevet, valamint a „Royal Canin” megjelölést egy stilizált korona ábrájával kiegészítve használta bitorolta a felperes... lajstromszámú „ROYAL CANIN” színes ábrás közösségi védjegyet. Az elsőfokú bíróság eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és feljogosította a felperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét az alperes költségén legfeljebb 40 000 forint + áfa költség erejéig egy alkalommal közzétegye fekete-fehér kivitelben 2/50 oldalterjedelemben a M... H... című napilapban. Végül kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 494 000 forint perköltséget.

Az indokolásban megállapította, hogy a felperes a jogosultja a ... lajstromszámú, ... 30-i elsőbbségű „ROYAL CANIN” színes ábrás közösségi védjegynek, aminek oltalma egyebek mellett a Nizzai Megállapodás 31. osztályában az állati tápok termékek, 35. osztályában az állateledelek és állatoknak való árucikkek

kiskereskedelmi értékesítése szolgáltatás vonatkozásában áll fenn. A védjegyben a „ROYAL CANIN” szóelemek jellegzetes, vastagított piros színű, nyomtatott nagybetűkkel írottak, felettük a „L” és „C” betűkből kiindulva egy dupla ívből és pontokból kialakított stilizált korona ábrája látható.

Az alperes ...13-án regisztráltatta a r....hu domain nevet, amely alatt elérhető honlapon webáruházat működtetett, ahol kutya, illetve macskaeledeleket kínált fel eladásra, hozott forgalomba és a termékeket reklámozta is. A kezdő oldalon 2009. április 30-tól a „ROYAL CANIN BOLT” kereskedelmi nevet használta úgy, hogy a szóelemek mögött egy lendületes vonalvezetésű stilizált korona, alattuk pedig kisebb méretben a védjegy is feltüntetésre került. A jogsértés megszüntetésére felhívó, 2011. június 7-én kelt felperesi levélre az alperes augusztus 4-i levelében válaszolt. Ebben jelezte, hogy a weblapon módosítást végeztetett akként, hogy azon az eredeti „ROYAL CANIN” logó, valamint jól láthatóan a „vizszonteladói bolt” felirat került feltüntetésre. A domain név átruházását az alperes 10 000 euró megfizetésétől tette függővé. A honlap működtetését az alperes 2011. november 25. napján beszüntette.

A felperes pontosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a r....hu domain név, a védjeggyel azonos kialakítású megjelölés, a „ROYAL CANIN BOLT”, illetőleg „ROYAL CANIN VISZONTELADÓI BOLT” kereskedelmi nevek és a „ROYAL CANIN” megjelölés stilizált korona ábrával kiegészített használatával a védjegy oltalom elsőbbségi napjától, illetőleg ... 4-étől 2011. november 25-ig bitorolta a perbeli védjegyet. A megállapításon túl eltiltásra is kérte az alperest kötelezni, valamint elégtételadásra is igényt tartott akként, hogy a bíróság őt jogosítsa fel az ítélet jogsértést megállapító rendelkezésének a M... H... és a N... című napilapokban, illetőleg a H... című hetilapban való közzétételére. Perköltségigényét 795 130 forintban jelölte meg, amiből 60 000 forint a kereseti illetéket is magában foglaló készkiadás és 735 130 forint az ügyvédi munkadíj.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a Tanács 207/2009/EK rendelete (a továbbiakban: Kvr.) 9. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja, (2) bekezdésének b) és d) pontja, 14. cikkének (1) bekezdése, valamint a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 27. § (2) bekezdésének a) és b) pontja, illetőleg (11) bekezdése alapján a védjegybitorlást megállapította, mert az alperes által gazdasági tevékenysége körében használt megjelölést, domain nevet és mindkét kereskedelmi nevet az összetéveszthetőségig hasonlóknak találta a felperes perbeli védjegyével.

Az elsőfokú bíróság az indokolásban kitért a Kvr. 12. cikkére is, aminek értelmében a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja a védjegyet az ott felsorolt esetekben. E körben utalt az Európai Községek Bíróságának C-63/97. számú BMW-ügyben, előzetes döntéshozatali eljárásban hozott ítéletére. Hangsúlyozta, hogy minden esetben egyedi

mérlegeléssel kell eldönteni, hogy a sérelmezett megjelenés azt a látszatot kelti-e, hogy a vállalkozó kereskedelmi kapcsolatban van a védjegyjogosulttal, illetőleg annak kereskedelmi hálózatához tartozik-e. Jelen esetben a domain név adott módon történt kialakítása, a két kereskedelmi név használata, valamint az ábrás védjegy honlapon történő feltüntetése alapján a fogyasztóban az a benyomás alakulhatott ki, hogy a felperes és az alperes között különleges kereskedelmi kapcsolat van, az alperes a felperes kiemelt kereskedelmi partnere. Mivel ilyen kapcsolat a felek között ténylegesen nincs, megállapítható, hogy az alperes az üzleti tisztesség követelményét meghaladó mértékben használta a felperes védjegyét az engedélye nélkül.

A védjegybitorlás megállapítása mellett eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és elégtételadásként egy napilapban való közzétételt rendelt el.

A perköltség körében a felperes által kért 735 130 forint ügyvédi munkadíjat eltúlzottnak találta, ezért azt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletet 3. §-ának (6) bekezdése szerint mérsékelte. Ennek során 7 munkaórát vett figyelembe 200 eurós óradíjjal, aminek alapján a jogi képviselő ellátásával felmerült költséget 434 000 forintban határozta meg, amihez még hozzáadódik 60 000 forint készkiadás.

Az ítélettel szemben az alperes élt fellebbezéssel, amiben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte, amennyiben erre a másodfokú bíróság nem lát lehetőséget úgy kérte a perköltséget mérsékelni.

Érvelése szerint, mivel a domain regisztrációjára a védjegyoltalom időpontját megelőzően került sor, ezért a r...hu domain név használatára jogosult volt. A sérelmezett további magatartások pedig a felperesre nézve semminemű jogsérelemmel nem jártak, hiszen egyrészt éppen a márka népszerűsítését szolgálták, másrészt kizárólag azt a tényt rögzítették, hogy az alperes, mint viszonteladó értékesíti a felperes termékeit, azaz nagykereskedelmi hálózatában megvásárolva kiskereskedelmi forgalomban adja azokat tovább. Kifejtette, hogy jogsértés hiányában a magatartástól történő eltiltásnak nincs jogalapja. Emellett eltúlzottnak ítélte a megállapított perköltség összegét, mert az nincs arányban a felperesi képviselő által kifejtett munkával. Tévesnek tartotta, hogy az elsőfokú bíróság 200 euró/óra díjtétellel számolt, holott a felperes 180 euró/óra mértékű munkadíj megállapítását kérte. Rámutatott, hogy mivel nem került csatolásra megbízási szerződés, így csak a vonatkozó IM rendelet előírásai lehettek volna figyelembe vehetők.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel.

Álláspontja szerint a védjegybitorlás megállapítását nem zárja ki az a tény, hogy az érintett védjegy elsőbbsége későbbi, mint a sérelmezett domain név delegálásának az időpontja. E körben utalt a Legfelsőbb Bíróság egy más ügyben (Pfv.IV.21.108/2011/7.) kifejtett indokolására. Arra is kitért, hogy a felperes a perbelin kívül számos „ROYAL CANIN” elemet tartalmazó védjeggyel rendelkezik,

amelyek elsőbbsége megelőzi a domain név regisztrálását. Ennek igazolásul csatolta az ... nemzetközi lajstromszámú védjegyének kivonatát. Utalva a BMW-döntésre kifejtette, miszerint a „ROYAL CANIN” szavak használata a domain névben és a kereskedelmi nevekben nem szükségszerű a forgalmazott áruk azonosításához. De ezen felül az alperes még a védjeggyel azonos ábrát is használta, ami ugyancsak jogsértő. Az ábrás elem használata ugyanis egyáltalán nem szükségszerű a forgalmazott áruk jelzéséhez, mert azok a „ROYAL CANIN” szöveges elem használatával is egyértelműen és világosan megjelölhetők.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően tárta fel és a jogszabályok helyes alkalmazásával, okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes kereskedelmi- és domain neveinek kialakításával és használatával megvalósította a perbeli védjegy bitorlását. Döntésével és indokaival a másodfokú mindenben egyetértett, csupán a perköltség tekintetében látott okot az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

Nem vitásan az alperes mindkét peresített időszakban honlapján feltüntette a felperesi védjegyet, illetve annak domináns „ROYAL CANIN” szóelemeit használta a domain nevében, illetve kereskedelmi neveiben. A fellebbviteli bíróság osztotta az elsőfokú ítélet azon megállapítását, miszerint az alperes egy olyan azonosítóként funkcionáló megjelölést hozott létre a domain névvel, illetőleg olyan kereskedelmi neveket használt, amelyet a jól informált, figyelmes, internet használó állateledelt vásárló átlagfogyasztó, a felpereshez vagy annak védjegyéhez köthetett. Az sem kétséges, hogy a sérelmezett magatartást az alperes a védjegy árujegyzékébe tartozó termékekkel azonos áruk, nevezetesen állateledetek kapcsán, gazdasági tevékenysége során, engedély nélkül tanúsította. Mindezzel a védjegybitorlás törvényi tényállási elemei megvalósultak. Nem lehetett az alperes javára értékelni azt az érvelését, hogy tevékenysége a felperes számára is hasznos, hiszen az ő termékeit népszerűsíti, forgalmazza, mivel a védjegyjogosult a kizárólagos védjegyjoga alapján maga határozza meg azt a kört, akinek a védjegy használatát engedi, az alperes pedig ilyen engedéllyel nem rendelkezik. Annak sincs jelentősége, hogy a domain regisztrálásának időpontja megelőzi a védjegy elsőbbségének napját, mert - ahogy arra a felperes helytállóan hivatkozott - a védjegy elsőbbségi idejétől kezdődően a jogosult kizárólagos joga alapján felléphet a megjelölés használatával szemben, függetlenül a használó jó- vagy rosszhiszeműségétől.

Az elsőfokú bíróság megfelelően járt el, amikor az alperesi védekezés hiányában is vizsgálta, hogy a felperesi védjegyoltalmat korlátozza-e a Kvr. 12. cikke és az alperesi használat megfelel-e az üzleti tisztesség követelményeinek. Helyesen hangsúlyozta a jogszabály és a BMW-ügy alapján kialakult gyakorlat szerint, hogy az alperesnek, mint viszonteladónak a termékek értékesítése során úgy kell a megjelölést használnia, hogy a fogyasztóban ne alakuljon ki az a téves benyomás, hogy a felperes és az alperes között kiemelt partnerként különleges kereskedelmi

kapcsolat lenne. Az alperes tehát jogosult a termék nevét feltüntetni annak forgalmazása, reklámozása alkalmával, de a védjegyjogosult engedélye nélkül nem jelenítheti meg a védjegy lajstromképi formáját és nem emelheti bele domain- és kereskedelmi neveibe az árujelző domináns „ROYAL CANIN” elemeit, mert az ilyen alkalmazás már meghaladja a Kvr. 12. cikkében megfogalmazott eseteket és alkalmas olyan látszat keltésére, hogy a felek között közvetlen üzleti kapcsolat áll fenn. Minderre tekintettel az elsőfokú ítélet helytállóan állapította meg az alperesi védjegybitorlást, és megfelelően alkalmazta vele szemben a jogkövetkezményeket is.

Alappal kifogásolta ugyanakkor a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság tévesen számította a felperest képviselő ügyvéd óradíját 200 euróval, mert azt csak 180 euró/órában kérte a felperes. Ennek megfelelően a másodfokú bíróság a perköltséget részben mérsékelte, a 7 óra munkavégzést 180/euró mértékben vette figyelembe és 300 forintos árfolyammal számolva az ügyvédi munkadíjat 378 000 forintban határozta meg, amihez hozzáadódik 60 000 forint kereseti illetéket is magában foglaló készkiadás.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával a perköltség tekintetében részben megváltoztatta, egyebekben helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezés kis részben eredményes volt, ezért a fellebbviteli bíróság a másodfokú perköltség megállapításánál a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint járt el és az igényelt 162 000 forint helyett a felperesnek járó költséget 150 000 forintban határozta meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alkalmazásával.

Budapest, 2012. május 22.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző